

[Dorte Bennedsen]

mere end 7 år, for at der kan blive tale om at få forældre herop, er vi mere tøvende over for, fordi der netop i kraft af den første regel er tale om mennesker, som ikke har børn i hjemlandet.

Endelig foreslås det, at aldersgrænsen skal sættes op fra 60 til 65 år, fordi det er det tidspunkt, som det så smukt hedder i bemærkningerne, hvor danskerne i almindelighed overgår til at nyde deres alderdom. Den form for demagogisk argumentation synes jeg godt ministeren kunne have sparet sig, for han ved udmærket godt, at de mennesker, dette drejer sig om, ældes langt tidligere end gennemsnitsdanskeren. Men når vi stiller os skeptisk over for syvårsreglen og forhøjelse af aldersgrænsen, skal det også ses i lyset af, at antallet af forældresammenførte er meget lille, nemlig godt 100 om året, og at det formodentlig i kraft af den foreslåede regel om andre børn vil falde yderligere.

Vi er enige i, at den indvandrer, som ønsker sine forældre herop, skal påtage sig forsørgelsespligten. Det krav kan stilles allerede i dag, men desværre har Socialministeriet os bekendt underkendt de kommuner, som faktisk har søgt at håndhæve kravet. Socialdemokratiet kan derfor både støtte, at kravet stilles, og at eventuelle fordringer kan inddrives, medmindre der er tale om uforudsete sociale begivenheder som sygdom, invaliditet og lignende.

Når det drejer sig om sammenføring af ægtefæller, har vi allerede i beslutningsforslag nr. B 65 foreslået, at aldersgrænsen skal være 18 år, og derfor kan vi støtte ændringsforslaget, men når ministeren foreslår, dels at man først kan få sin ægtefælle herop efter 7 års ophold, og dels at asylansøgere overhovedet ikke har ret til at indgå ægteskab her i landet, nærmer han sig efter vores vurdering i betænkelig grad en krænkelse af den europæiske menneskerettighedskonvention. I det omfang der må være tale om, at asylansøgere har brugt ægteskabsreglerne til det ene formål at skaffe sig opholdstilladelse, hænger det formentlig i højere grad sammen med den langsommelige sagsbehandling og med udlændingemyndighedernes sendrægtighed med hensyn til at effektuere udrejsen af dem, som har fået afslag, og derfor skal indsatsen ikke gøres gennem forbud mod ægteskab, men gennem en effektivisering af administrationen.

Toårsfristen er også foreslået forhøjet til 4 år. Vi er selvsagt modstandere af, at i sig selv fornuftige regler omgås, f.eks. gennem proformaægteskaber, og derfor har vi også i vores beslutningsforslag givet udtryk for, at vi vil overveje en forhøjelse til 3 år, hvis det kan dokumenteres, at der i større grad finder et misbrug sted. Men man skal gøre sig klart, at enhver forhøjelse af denne grænse vil skabe problemer ikke mindst for en række kvinder, der i deres ægteskab og i øvrigt ofte i ægteskab med danske mænd udsættes for vold, men som må holde ud, fordi deres eneste mulighed i hjemlandet er prostitution.

Forslaget om, at der skal kunne tages fingeraftryk og foto af alle udlændinge, er vi modstandere af. Det er utroligt, at regeringen generelt vil pege en bestemt gruppe ud og sige, at de alle sammen er potentielle snydere, og at vi derfor skal tage fingeraftryk af dem. Vi finder, at de eksisterende regler om, at det kan gøres, hvor der er tvivl om identiteten, er tilstrækkelige til at forebygge overtrædelser, og hvis der senere bliver behov for ændring af reglerne af hensyn til EF, må vi tage stilling, når situationen foreligger. Vi har allerede i dansk lovgivning indbygget Dublinkonventionen om den faktiske behandling af asylansøgere, og inden længe får vi formentlig et udkast til konventionen om Fællesskabets ydre grænser, og i den forbindelse vil vi få rig anledning til at drøfte en række af disse spørgsmål.

De foreslåede ændringer i forbindelse med ambassadeansøgningerne kan vi støtte. Erfaringerne har vist, at der i visse situationer har skullet bruges urimelig mange ressourcer på ansøgninger, der ikke havde nogen form for chance for at ende med en opholdstilladelse.

Forslaget indeholder også bemærkninger om skærpelse af praksis vedrørende opsættende virkning og udsendelse af asylansøgere, der har fået afslag. Det er komplicerede og vanskelige spørgsmål, som tiden ikke tillader mig at gå nærmere ind på, men som jeg vil tage op i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Vi har tidligere givet tilsagn om, at vi godt vil drøfte, hvad det er for oplysninger, der kan føre til genoptagelse. Det er klart, at ændringer i den politiske situation i hjemlandet skal kunne, hvorimod vi nok er mere tøvende over for oplysninger, der kun stammer fra asylansøgeren selv, idet man må gå ud fra, at ansøgeren